Lietas Nr. 11170052813
Lietas arhīva Nr. SKK-0583-14

LĒMUMS

Rīgā 2014.gada 20.novembrī

Latvijas Republikas Augstākā tiesa šādā sastāvā:

tiesnesis V.Čiževskis,

tiesnese A.Nusberga,

tiesnesis A.Freibergs

izskatīja rakstveida procesā krimināllietu sakarā ar apsūdzētā /A.K./ kasācijas sūdzību par Vidzemes apgabaltiesas 2014.gada 27.maija spriedumu un

k o n s t a t ē j a

Ar Gulbenes rajona tiesas 2014.gada 12.marta spriedumu

/A.K./, /personas kods/,

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 300.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu galīgais sods /A.K./ noteikts brīvības atņemšana uz 2 gadiem 1 mēnesi.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu /A.K./ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 300.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā par to, ka viņš, būdams liecinieks, deva nepatiesu liecību tiesā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu noteiktajam sodam daļēji pievienots sods pēc Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 30.maija sprieduma un galīgais sods /A.K./ noteikts brīvības atņemšana uz 2 gadiem 1 mēnesi.

Soda termiņā /A.K./ ieskaitīts iepriekšējā lietā apcietinājumā pavadītais laiks no 2013.gada 2.februāra līdz 2013.gada 4.februārim un no 2013.gada 4.februāra līdz 2013.gada 3.aprīlim – 2 mēneši 1 diena.

Izskatījusi lietu apelācijas kārtībā sakarā ar apsūdzētā /A.K./ apelācijas sūdzību, Vidzemes apgabaltiesa ar 2014.gada 27.maija spriedumu atcēla Gulbenes rajona tiesas 2014.gada 12.marta spriedumu daļā par /A.K./ noteikto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu noteiktajam sodam daļēji pievienots sods, kas nav izciests pēc Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 30.maija sprieduma un galīgais sods /A.K./ noteikts brīvības atņemšana uz 2 gadiem.

Apelācijas instances tiesa no pirmās instances tiesas sprieduma izslēgusi norādi, ka /A.K./ soda termiņā ieskaitāms iepriekšējā lietā apcietinājumā pavadītais laiks no 2013.gada 2.februāra līdz 3.aprīlim.

Apelācijas instances tiesa atzina, ka saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnībā vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma, nevis sodu, kas piespriests ar iepriekšējo spriedumu, un tas nozīmē, ka soda izciešanas termiņā ieskaitāms tikai jaunajā lietā pirmstiesas apcietinājumā pavadītais laiks, nevis laiks, ko apsūdzētais pavadījis pirmstiesas apcietinājumā iepriekšējā lietā.

Par apelācijas instances tiesas spriedumu kasācijas sūdzību iesniedzis apsūdzētais /A.K./, kurš norāda, ka apelācijas instances tiesa nepamatoti no pirmās instances tiesas sprieduma izslēgusi norādi, ka viņa, /A.K./, soda termiņā ieskaitāms apcietinājumā pavadītais laiks no 2013.gada 2.februāra līdz 3.aprīlim.

Apsūdzētais /A.K./ lūdz noteikt viņam sodu brīvības atņemšanu uz 1 gadu 8 mēnešiem.

Augstākā tiesa atzīst, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 584.panta otrajā daļā noteiktajam lieta kasācijas instances tiesā izskatāma, pārsniedzot kasācijas sūdzības apjomu, jo tiek konstatēts Kriminālprocesa likuma 574.panta 1.punktā norādītais Krimināllikuma pārkāpums.

Augstākā tiesa atzīst, ka Vidzemes apgabaltiesas 2014.gada 27.maija spriedums ir atceļams daļā par /A.K./ noteikto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu un lieta atceltajā daļā nosūtāma jaunai izskatīšanai Vidzemes apgabaltiesā. Pārējā daļā apelācijas instances tiesas spriedums atstājams negrozīts.

Augstākā tiesa atzīst, ka apelācijas instances tiesa, nosakot apsūdzētajam /A.K./ galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, pieļāvusi Kriminālprocesa likuma 574.panta 1.punktā norādīto Krimināllikuma pārkāpumu.

Apelācijas instances tiesa pamatoti ir atzinusi, ka saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnībā vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma, nevis sodu, kas piespriests ar iepriekšējo spriedumu un, ka soda termiņā ieskaitāms jaunajā lietā apcietinājumā pavadītais laiks, nevis laiks, ko apsūdzētais pavadījis apcietinājumā iepriekšējā lietā.

Vienlaikus Augstākā tiesa atzīst, ka apelācijas instances tiesa kļūdaini ir aprēķinājusi soda daļu, ko /A.K./ nav izcietis pēc iepriekšējā Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 30.maija sprieduma.

Apelācijas instances tiesa spriedumā norādījusi: „Pirmās instances tiesa nepamatoti soda izciešanā /A.K./ ieskaitījusi iepriekšējā lietā apcietinājumā pavadīto laiku, pie tam kļūdaini norādot, ka iepriekšējā lietā /A.K./ apcietinājumā pavadījis 2 mēnešus 1 dienu. No Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 30.maija sprieduma redzams, ka /A.K./ soda izciešanā tiek ieskaitīts laiks, ko viņš pavadījis, būdams aizturēts no 2013.gada 2.februāra līdz 4.februārim un atrašanās iepriekšējā apcietinājumā no 2013.gada 4.februāra līdz 3.aprīlim, t.i., 30 dienas jeb 1 mēnesis."

No minētā redzams, ka apelācijas instances tiesa kļūdaini ir atzinusi, ka laika posms no 2013.gada 2.februāra līdz 4.februārim un no 2013.gada 4.februāra līdz 3.aprīlim ir 30 dienas, jeb 1 mēnesis. Konkrētajā gadījumā pirmās instances tiesa pareizi bija norādījusi, ka /A.K./ iepriekšējā lietā apcietinājumā pavadījis 2 mēnešus 1 dienu.

No lietas materiāliem redzams, ka pēc iepriekšējā Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 30.maija sprieduma /A.K./ galīgais sods tika noteikts brīvības atņemšana uz 2 gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu /A.K./ tika notiesāts nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 gadiem. Reāla soda izciešanas gadījumā tika nolemts /A.K./ ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2013.gada 2.februāra līdz 2013.gada 4.februārim un apcietinājumā pavadīto laiku no 2013.gada 4.februāra līdz 2013.gada 3.aprīlim, t.i., 2 mēnešus 1 dienu.

Konkrētajā lietā apsūdzētais /A.K./ noziedzīgo nodarījumu izdarījis tiesas noteiktajā pārbaudes laikā, tādējādi galīgais sods /A.K./ noteikts saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu. Ņemot vērā, ka pēc iepriekšējā Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 30.maija sprieduma /A.K./ galīgais sods tika noteikts brīvības atņemšana uz 2 gadiem, tad neizciestā soda daļa ir 1 gads 9 mēneši 29 dienas, nevis kā to bija norādījusi apelācijas instances tiesa 1 gads 11 mēneši.

Augstākā tiesa konstatē, ka apelācijas instances tiesa noteiktajam sodam pilnīgi pievienojusi sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma. Ņemot vērā to, ka apelācijas instances tiesa rezolutīvajā daļā norādījusi, ka sodi tiek saskaitīti daļēji, nevis pilnīgi, Augstākā tiesa atzīst, ka apelācijas instances tiesa pieļāvusi Krimināllikuma 51.panta pārkāpumu, kas atzīstams par

Krimināllikuma pārkāpumu Kriminālprocesa likuma 574.panta 1.punkta izpratnē.

Apsūdzētajam /A.K./ piemērotie drošības līdzekļi – uzturēšanās noteiktā vietā un aizliegums izbraukt no valsts – atstājami negrozīti, jo nav zudis to piemērošanas pamats.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 585., 587.pantu, Augstākā tiesa

n o l ē m a

Atcelt Vidzemes apgabaltiesas 2014.gada 27.maija spriedumu daļā par /A.K./ noteikto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu un lietu atceltajā daļā nosūtīt jaunai izskatīšanai Vidzemes apgabaltiesā.

Pārējā daļā apelācijas instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Apsūdzētajam /A.K./ piemērotos drošības līdzekļus – uzturēšanās noteiktā vietā un aizliegums izbraukt no valsts – atstāt negrozītus.

Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnesis (paraksts) V.Čiževskis

Tiesnese (paraksts) A.Nusberga

Tiesnesis (paraksts) A.Freibergs